

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

19 DECEMBER 1974

WETSVOORSTEL

betreffende de vereisten
om een huwelijk aan te gaan.

(Ingediend door de heer Cumps.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Overeenkomstig artikel 151 van het Burgerlijk Wetboek zijn de meerderjarige kinderen die de volle leeftijd van 25 jaar niet bereikt hebben, ertoe gehouden, alvorens een huwelijk aan te gaan, door een uitdrukkelijke akte van eerbied de raad van hun vader en moeder in te winnen.

Artikel 152 bepaalt dat bij gebreke van een toestemming het huwelijk mag worden voltrokken één maand na de betekening van die akte. De ouders kunnen tegen die beslissing opkomen. De rechter kan eventueel gelasten dat de voltrekking van het huwelijk wordt uitgesteld.

Ingevolge die procedure zijn de meerderjarige kinderen die niet meer samenwonen met hun ouders of wier ouders gescheiden zijn, verplicht vaak vrij langdurige opzoekingen te doen om die terug te vinden. Op dat ogenblik kan het gebeuren dat de ouders hun toestemming weigeren om redenen die niets te maken hebben met het huwelijk van hun kinderen. Dan zijn die meerderjarige kinderen verplicht een akte van eerbied te doen opstellen door een notaris of, indien zij behoeftig zijn, door de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Een en ander brengt onkosten en tijdverlies met zich waardoor hun huwelijk een maand kan worden uitgesteld.

Die bepaling stamt uit de Code Napoleon en behoort tot een vervlogen tijd; zij is uit de meeste, zo niet uit alle vreemde wetgevingen verdwenen.

Nu de kinderen beneden 21 jaar meer verantwoordelijkheid krijgen (kiesbevoegdheid, bevoegdheid om gelden te beheren), is het logisch dat die archaische en bijna louter formele bepaling, die niet meer aan onze opvattingen beantwoordt, wordt opgeheven.

Een dergelijke wijziging doet geenszins afbreuk aan de vereisten om een huwelijk te mogen aangaan.

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

19 DÉCEMBRE 1974

PROPOSITION DE LOI

relative aux conditions requises
pour contracter mariage.

(Déposée par M. Cumps.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les enfants majeurs qui n'ont pas atteint l'âge de 25 ans accomplis, sont tenus, avant de contracter mariage, de demander par un acte respectueux et formel, le conseil de leurs père et mère, conformément à l'article 151 du Code civil.

L'article 152 prévoit qu'à défaut de consentement, le mariage pourra être célébré un mois après la notification de cet acte. Un recours des parents contre cette notification est prévu. Le juge peut éventuellement surseoir à la célébration du mariage.

Cette procédure oblige donc les enfants majeurs qui ne vivent plus avec leurs parents ou dont les parents sont séparés, à faire des recherches souvent assez longues pour retrouver ceux-ci. A ce moment, il se pourra que, pour des raisons étrangères au mariage de leurs enfants, ils refusent leur consentement. Ces enfants majeurs doivent alors faire dresser un acte respectueux par le notaire ou, en cas d'indigence, par l'officier de l'état civil.

Ils sont donc astreints à une perte de temps et à des débours qui pourront retarder leur mariage d'un mois.

Cette disposition d'un autre âge, héritée du Code Napoléon a disparu de la plupart, sinon de toutes les législations étrangères.

A l'heure actuelle, alors qu'on tend à donner de plus en plus de responsabilité aux enfants de moins de 21 ans (cf. capacité électorale, capacité de gestion de fonds), il est logique que cette disposition archaïque et presque de pure forme qui ne répond donc plus aux conceptions de notre époque soit abrogée.

En aucune façon, cette modification ne viendra énerver l'ensemble des conditions requises pour pouvoir contracter mariage.

Derhalve wordt voorgesteld artikel 76, 5°, en de artikelen 151 tot 154 van het Burgerlijk Wetboek op te heffen.

Met betrekking tot de artikelen 155*bis*, 158 en 173 van het Burgerlijk Wetboek worden formele wijzigingen voorgesteld, die noodzakelijk zijn ingevolge de opheffing van de artikelen 151 tot 154.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

De artikelen 76, 5°, 151, 152, 153 en 154 van het Burgerlijk Wetboek worden opgeheven.

Art. 2.

Artikel 155*bis* van hetzelfde Wetboek wordt gewijzigd als volgt :

« De bevoegdheden, door de artikelen 148, 150 en 155 aan de ambtenaar van de burgerlijke stand toegekend, worden in het buitenland uitgeoefend door de diplomatieke ambtenaren, consuls en vice-consuls van België. »

Art. 3.

Artikel 158 van hetzelfde Wetboek wordt gewijzigd als volgt :

« De bepalingen vervat in de artikelen 148, 145 en 155 zijn van toepassing op de wettelijke erkende natuurlijke kinderen. »

Art. 4.

Artikel 173 van hetzelfde Wetboek wordt gewijzigd als volgt :

« De vader en de moeder, en bij gebreke van de ouders, de grootvaders en grootmoeders, kunnen zich gezamenlijk of afzonderlijk verzetten tegen het huwelijk van hun kinderen en afstammelingen, zelfs wanneer dezen de volle leeftijd van 21 jaar bereikt hebben. »

12 december 1974.

Dès lors, il est proposé d'abroger le 5° de l'article 76 et les articles 151 à 154 du Code civil.

En ce qui concerne les articles 155*bis*, et 173 du Code civil, des modifications de forme sont proposées en fonction de l'abrogation des articles 151 à 154.

G. CUMPS.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

Les articles 76, 5°, 151, 152, 153 et 154 du Code civil sont abrogés.

Art. 2.

L'article 155*bis* du même Code est modifié comme suit :

« Les pouvoirs conférés aux officiers de l'état civil par les articles 148, 150 et 155 sont exercés à l'étranger, par les agents diplomatiques, consuls et vice-consuls de Belgique. »

Art. 3.

L'article 158 du même Code est modifié comme suit :

« Les dispositions contenues dans les articles 148, 149 et 155 sont applicables aux enfants naturels légalement reconnus. »

Art. 4.

L'article 173 du même Code est modifié comme suit :

« Le père et la mère et, à défaut des père et mère, les aïeuls et aïeules, peuvent conjointement ou isolément, former opposition au mariage de leurs enfants et descendants, encore que ceux-ci aient 21 ans accomplis. »

12 décembre 1974.

G. CUMPS.